

нѣкои ноевини отъ вжѣкашниятъ свѣгъ, които азъ незнаехъ, както и нѣкои подробности за участьта на Сливненската чета.

Дѣдо попъ неможеше да премине съ мжлчание относително мене. Той трѣбаше да каже поне двѣ думи, въ присѣдствието на туриите, защото и мжлчението по нѣкога са взема за вина.

—А бе Синко, ами вие до толкова ли ллпави бѣхте да са подигнете противъ милостивиятъ ни Царь баща? каза той официално, които думи, отдавна можеше да джвчи изъ устата си, защото ги каза сжвсѣмъ на бързо

—Заблудени хора ста вие! Който вие увелъ въ тоя пжтъ да ви тѣгли грѣха.